

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Előfizetési árak:
1 évre 12 kor., $\frac{1}{2}$ évre 6 kor., $\frac{1}{4}$ évre 3 kor.
Egyes szám ára 10 fill.

Felelős szerkesztő:
BILKEI FERENC.

Megjelenik: kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség és kiadó-hivatal: Szent-István-tér 1.
Egyes számok kaphatók: a dohánytörzsűsdeken.

Hivatalos és nem hivatalos kötelességek.

Reé István rendőr-főkapitány lelkes tevékenysége a házi ipar meghonosítása körül, amely tevékenységet a szorosán vett hivatalos kötelességek közé nem sorolhatunk, néhány gondolatot ébreszt bennünk. A főkapitány a keresztény szociális egyesületben hallott intenciók szerint lelkesen karolta fel a házi ipar ügyét, érdekében többször eljár a miniszteriumban, az ipar munkálatainak megkezdésére 3500 korona miniszteri segélyt, a tanfolyamot vezető tanítók kiküldetését megszervezte, sőt a házi ipar sikerének, lehető jó eredményének érdekében érintkezésbe lép a miniszterelnökkel is, akihez személyi kapcsolatok is fűztek.

A hivatalos ügykörön kívül végzett buzgalmat, áldásos működést annál is inkább figyelemre és elismerésméltónak tarjuk, mert városunk és megyénk tisztviselői közt nem igen tapasztalható a *privát* buzgalom illetően megnyilatkozása. Sőt amint lapunk hasábjain is nem egyszer találjuk jelét, a *hivatalos* kötelességteljesítés körébe utalható hivatásmulasztások is fordulnak elő. E sajnálatos jelenségek nem egyszer alapot és jogot adtak nekünk arra, hogy éles kritikával tárgyaljuk a hivatali mulasztásokból magyarázható bajokat. Ezekkel a jelenségekkel önkénytelenül szembe állítjuk a főkapitány privát

buzgalmát, amelyet annál érdemesebbnek tartunk, mert a *szociális* érdekeket szolgál.

A tisztviselőeknek a hivatalos ügykörön kívül végzett társadalmi tevékenysége a jó ügyet nagyban segíti elő. A tisztviselő hivali állásukban birt tekintélye, hatásköre messzebbre terjedhet a *társadalomban* is s nemcsak az ő nevüknek viv ki általános becsületet és tiszteletet, hanem szilárd alapot teremt a szociális jólétben gyümölcsöző hivatali működésüknek is. A főkapitány nemes igyekevének, érdemes munkájának elismerése mellett kívánjuk, hogy a tisztviselők ne vonják ki magukat a társadalmi tevékenységnek őket megillető részéből.

A szekularizáció — nálunk.

A debreceni hajduk érdekes, de inkább komikus határozata, amellyel az egyházi vagyon vesztére éheznek, a városi és megyei törvényhatóságok tárgyalásai révén mind nagyobb port ver fel az országban. Az egyházi javak ellen intézett rablóhadjáratot, amelynek indokolatlanságát és igazatlanságát a legliberálisabb felfogás szerint is könnyű belátni, nemcsak a katolikusok körében ítélik el, hanem a protestánsok nagy része is veszedelmesnek tartja. A hajduk okatlan baklövésé

épen az egyházi vagyon érintetlenségére szolgáltatott újabb biztosítékot. A növekvő és erősödő katolikus mozgalmak dirrupálására eszelték ki az okatlan tervet, amelynek igazatlansága, alacsony tendenciája visszahatásként felkeltette az egész ország ellenszenvét és jobb meggyőződésében alapuló állásfoglalását. A törvényhatóságok egymás után térnek napirendre felette, indokolás nélkül teszik ad akta. A hajduk csufos hopponmaradása máris nyilvánvaló.

A nyakas és kevés vágottdohányu hajduk hirhét határozata hozzánk is megérkezett. Sőt mihamarabb tárgyalni is fogjuk. Az augusztusi közgyűlésén a város, a vármegye az őszi közgyűlésén. Természetesen előlegezzük bizalmunkat a közgyűlések iránt, legfeljebb az indoklásra leszünk kíváncsiak. A városnál nem annyira, mint a vármegyén, ahol a hajduk iránt érzett hajlamok felől nem vagyunk elég biztonságban. Megfigyelésünk és éberségünk annál indokoltabb. A jeles feiratot mihez tartás végett főbb vonásaiban itt közöljük:

A feirat kiemeli, hogy a határozat meghozatalánál, távol állott tőlük a felekezeti harc szításának még a gondolata is, vallási türelemmel és a tulajdon szentsége iránti köteles

Nápoly.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcája. —
(Vége.)

Az akvariumra voltunk kíváncsiak s mivel a tengerpart legfestőbb pontján fekszik s elég messze a vártól, ahonnan kiindultunk, legokosabb volt az utat kocsin megtenni. Nem kért többet egy líránál, bárhányan rakodtunk is a bricskájára s nem is rendezett színpadi jeleneteket, amikor bucst mondtunk neki, pedig közben csinos záporban is volt részünk,

Utunknak egyébiránt más érdekessége is volt. Élveztek a nápolyi utcák érdekességét. A hegyről a legforgalmasabb uton robtogtunk lefelé. Persze nem volt szélesebb tiz méternél, s a legszébb kirakatok, legélénkebb üzleti élet forgataga tarkított az én szemeim előtt. De az én szemeim nem ebben gyönyörködtek, hanem inkább az oldalt benyúló utcák festői látványában. Nápolyi értelemben értem ezt a festőséget. Minden utca oly szabályos derékszögben torkollik be a főutcáról, hogy a mérnöki tudományak éppen nem válhatnak szégyenére. De nem ez kölcsönzi nekik az érdekességet, hanem az a hamisítatlan nápolyi piszkó, amely örökké mozgó okvetetlenséggel az utcán nyüzsgő. Minden ház szabályosan három emeletes. Nincs utca, amelynek szélessége

meghaladná az öt métert s mégis a lakosság fele az utcán él minden kellemes és kellemetlen foglalkozással. A szabó, a suszter, a lakatos, mind az utcán dolgozik, az asszonyok ott mosnak, vagy legalább becsületbeli kötelességüknek tartják az összes ruhákat az utcán szárogatni. Egyik ablaktól kötelet húznak a szemközt levő másik ablakig s ügyesen ráhúzzák a szárítandó fehérneműket. A csipkés ingek és monogram-szebkendőkötől lefelé és felfelé a gyermekágyak mélységes titkoszatosságáig helyet talál itt minden, csak győzzük eléggé tanulmányozni. A tallán persze nem tanulmányozza, minek is tanulmányozná, mi idegenek azonban nagy gyönyörűséget találtak benne, ámbar se élni, se meghalni nem óhajtanánk ebben a környezetben.

Nekem — őszintén szólva — óriási kedvem volna egy nyári hónapot Nápolyban eltölteni s ezt a sok spáciálást apróra jó kedvem szerint megtapasztalni. Ne higye senki, hogy a melegben elolvadunk, korántsem! Két hete utazom immár s tallán két órát kivéve, nem volt nap, amelyben 13—16 foknál nagyobb hőséget érzett volna ránk a nap. A tengerparti városok meg egyáltalán nem melegek s ha meleg volna, a magyarok mindig lehet annyi esze, hogy ne mászkáljanak az utca napsütötte oldalán, hanem az árnyékban. Az okos turista egyébiránt a meleg órákat vagy a tengeri fürdőkben, vagy a templomokban, vagy a muzeumokban tölti el.

Az akvarium, amint már említettem, a tengerparton, a város legszebb részén épült. Nem az első, amelyet életben láttam Berlinben, Strauszburgban, Velencében láttam hasonlót s ha összehasonlítom őket, a külső berendezés tekintetében a nápolyinak kell adnom az elsőséget. Pompás helyen, pompás épületben van elhelyezve, de gazdaságra előbbre valónak tartom a berlini. Itt nem láttam pl. cápát, se egészen kifejlesztett polipot. Berlinben a kigyókból oly remek gyűjtemény van, amely valóban pártját ritkítja. Legszebbek természetesen a tenger mélyeit feltűntető részletek. Azok a csodálatos szép színek, amelyekben a tenger mélyén tenyésző növények pompáznak, soha nem sejtett látványban részesítenek. Aztán a köztük élő különféle szörnyetegek, kigyóhalak, polipok a fejlődés minden fokán egy egész idegen világgal ismertnek meg bennünket.

Sokáig gyönyörködünk a ritka látványban, aztán a remek park árnyas fái alá mentünk. Az olasz műkedvelők gondoskodtak róla, hogy Nápoly népe fejleszthesse a művészet iránt való hajlandóságait. A park tele van pálmákkal a délvidék legszebb tenyészével. Közöttük egész sereg fehér márványszobrot látnak, az antik művészet legszebb alkotásainak másait.

Dél felé járt az idő, mikor kellőleg kigyönyörködve magunkat, az élet prózaibb oldala iránt kezdünk érdeklődni. Amint felhős lett az ég, azon képpen kezdett felhőzni gyomruk is. Itt aztán

Sövegjártó János

vászon kereskedése menyasszonyi kelengyék

olcsó, szabott árak mellett.
Székesfehérvár, Barátok épülete. Egy tanuló felvétetik.

Mai lapunk 4 oldal.

tisztelettel elterve és áthatva pusztán az igazi hazaszeretettel hevítetten emeli föl szavát az egyház birtokainak szekularizációja ügyében.

Azután a felirat, anélkül, hogy csak egyetlen érvre is rámutatna csak úgy odavette jegyzet meg, hogy ezer és egy argumentum bizonyít emellett, hogy az egyházi vagyón a magyar állam kétségtelen és elidegeníthetetlen tulajdonát képezi. Ezt mondja ugyanis: „Ennél a kérdésnél elsősorban az igazságnak, a jognak az érvényesítése, továbbá pedig a magyar nép jóléte s az állam érdeke tekinthető és tekintendő irányadónak az elfogulatlan tényezők által; ezekkel az érvekkel és ellenérvekkel tehát itt részletesebben törvények, törvényes jogszokások, királyi és hatósági rendelkezések általánosan ismert, bőséges adatokat szolgáltatnak.”

Ezen kijelentések után a felirat felbecsüli a kath. egyház vagyonát s ezeröttszáz millió koronára taksálja, a melynek 70-80 millió korona évi jövedelme van. Ebből 12,000 kath. egyházi ember él szerinte. E szinigazságok (?) ténybeli megállapítása után a felirat ennek a vagyonnak kulturális, nemzetgazdasági s honvédelmi céljaira foglalkozik, nagy jogtörténeti tudásra (?) valló bátorsággal. Ezt mondja ugyanis:

„Az időnkint az egyház kezére adott javak adományozásánál az adományozó a cél vagyonjellegét mindenkor kidomborította és ezen javak ellenében az egyház a vallási érdeken kívül ellátni köteleztetett a népnevelés és szegényügy minden költségeit, valamint az igazságszolgáltatást, de ezen kívül egyházi bándériumok kiállítására az ország védelméről; hogy ez így volt és hogy a régi törvények és királyok az egyházi javadat mindenkori természetűeknek tekintették, azokat visszavehetőknek és más nemzeti célokra fordíthatóknak nem tartották, ez irányban több ízben tett törvényes és királyi intézkedések igazolják, sajnos azonban, hogy ezek az óriási javak az idő folyamán megszüntek a felsorolt állami és nemzeti célokra (?) szolgálni s ma már csaknek kizárólag személyi és katolikus felekezeti érdekek kielégítésére fordítanak (?); bándériumot nem állít, hadügyi ellenszolgáltatást nem teljesít, jogszolgáltatást jogrendet főtartó célokra mit sem ad, a szegény és népnevelésügyi ellá-

fura összelátközésbe jutottunk a talián jellemnyesség s a magunk prózai hajlandósága között. Vezetőnk mindenáron egy magavlasztotta vendégföbe akart bennünket vezetni, ahol, mint mondta, kitűnő ellátásban lesz részünk s nem is fizetünk érte sokat. A baj csak az volt, hogy a város másik szélén volt, ahova csak kocsin juthattunk volna el. Hiába erősködötünk, hogy megelégszünk egy közelebbi vendégfövel is, csak gyorsan végezheszünk, nem engedett. Uglátszik mélyebb érdekek fűzhetők őt a magavlasztottjához. Mivel mi sem akartunk engedni összevissza vezetett bennünket. Vagy félőrai bolyongás után visszaértünk oda, ahonnan kiindultunk s boszúból megtettük azt, amit ő óhajtott legkevésbé, hogy a saját ebédjét is vele fizettettük ki, holott ha megbecsül bennünket s talián észjárás szerint nem óhajt a vendégföstől is per centet magának, urimódon megvendégtünk volna.

Rándásul hatalmas eső zubant a nyakunk közé. Órákig tartott, míg kitombolta magát. Kocsikon kellett a kikötőig mennünk, hogy a hajóhoz érheszünk. A rossz idő természetesen elmosta a kedvező alkalmat, hogy még Herkulánusot megnézhessük, vagy hogy legalább a muzeumokban kigyönyörködheszük magunkat. Ezt a visszafelé való utra hagyom. Vezetőnk azonban sietett magát kárpótolni, a mi veszteségünkért s különféle titulusok alatt, akitől lehetett, dupla vezető díjat pumpolt ki. Az én öklöm azonban olyan fenyegetően szorult, össze, hogy jobbnak látta kitérni az adakozási hajlandóságom elől.

Hajónk csak későn éjjel végezte be a nagymennyiségű szállitmányok elraktározását. Éjjel is elmúlt, mikor lassan elindultunk a Gibraltár felé. Mindent a november táján megjelenő könyvemben foglalk bőséges olvasni a mélyen tisztelt olvasók, akiknek az atlanti ocaén kellős közepéről tiszteletteljes üdvözlötét küldi e sorok írója

Bilkel Ferenc

tását megszüntette, csak legfőbb saját iskolájának föntartásával és katolikus szegények mérsékelt segélyezésével szolgálja azt, de még ez is állami támogatás mellett és így föl lettek szabadtíva lassanként eme javad mindama ellenszolgáltatás terhe alól, melyek átvállalása mellett adományoztattak a katolikus egyházak használatára.”

Végül megjelöli a célokot is, a melyekre ez a vagyon egyelőre fordítandó volna. Ily formán: „Ha azok az óriási holtkézi kötött vagyonok az állam tulajdonába visszamennének s állami kezelésbe vétetnének, nemzeti bevételeink tetemesen emelkednének, eleje vétetnek az államháztartást veszélyeztető kríziseknek, fölendülne a népnevelés, sikeresen lenne megoldható a szegényügy országos rendezése és a többi.”

„Mint hogy pedig, amint ezt már föntebb említettük, a katolikus egyház kebelében levő ez az óriási vagyon kétségtelenül az állam tulajdona és éppen ezért a szekularizáció hazánkban az állam jogának érvényesülése, az ehhez fűződő s fentebb kifejtett indokaink helyességének és igazságának teljes tudatában tisztelettel kérjük a mélyen tisztelt Képviselőházat:

1. Méltóztassék utasítani a kormányt törvényjavaslattal sürgős benyújtására, melyben kimondassék, hogy közvagyon egyházi célokra addig se fordíthatók, míg a szekularizáció elkövetkezik.

2. Mondassék ki mielőbb a klérus birtokainak szekularizációja, hogy ezáltal a kívándorlás megakadályozassék, a parasztosztály megerősíttessék és eleje véttessék az államháztartást veszélyeztető krízisek is.

Kelt Debrecen, Hajdúvármegye törvényhatósági bizottságának, 1909. évi május hó 13-án tartott tavaszi rendes közgyűléséből.

Kovács Gyula alispán.

A jeles felirat eszmemenete is elég arra, hogy mi eleve állást foglaljunk vele szemben. A szociáldemokrata és szabadkőmives páholyok boszorkánykonyháiban lözött tervek hajtóerést szenvednek a nemzet jobb belátásán s az egyház békéjének, áldásos működésének egyetemesen felértett szempontjain. Ha a hajduk annyi áldást, annyi nemzeti jótéteményt mutatnak fel, mint az egyház, szöba állunk velök, különben a csütörtököt mondó akcióban csak a fekete lélekek, a katolikus-gyűlöletnek a lehető legtokéletlenebb formában való megnyilatkozását látjuk. Különben a tervek nem a hajduk koponyájának szülöttei. Évek óta agítálnak érdekükben olyan pártok, egyesületek, szabadkőmives taktórok, amelyeknek kezében e gondolat csak újabb ék a nemzeti élet amugy is száz helyen meglékelt testének senyvesztésére. A debreceni hajduk csak sikerült hálekok, akiket az ő hagyományos kati. gyűlöletük istrángjával odafogtak az alacsony és alattomos tervek szekere elé.

A felirattal már érdeméhez mérten elbántak a soproniak, kaposváriak stb. Majd meglátjuk, a miénkben mennyi józan, higgadt felfogás és energia lesz egyedül a debreceniek tökéletlenségével megokolható akció visszaverésére. Majd meglátjuk.

Városi dolgok.

A most folyamatban levő városi dolgok, a munkásházak, az iskolakérdés lehető előnyös megoldása, a szeggyár-dűlő telep rendezése stb. a polgármester hazatérésével ő benne embertükre, találtak a ki energikusn s rövidesen közmegelegedésre fogja elintézni őket. A polgármester legközelebbi, a város haladásán energikusn köz-

remunkáló terveivel behatóbban fogunk foglalkozni, most csak vázlatosan emlékeztetünk meg a városi ügyek legelső igényéről.

A munkásházak ügye hatalmas fellendülést nyert azáltal, hogy maga a polgármester vette kezöbe intézését. Eddig a kiküldött bizottság működése a házak alkalmas helyének megkeresésében merült ki, de még ebben sem tudott dűlőre jutni. A határozott és az ügy sikerét biztosító lépést a jövő vasárnapra összehívtott értekeltes lesz hivattva megtenni, amelyn mag a polgármester elnököl.

A pótaadó, amelyet 94%-ra állított be a költségvetésbe a számvevőség, már egy felülbíráló bizottság tárgyalásán keresztülment és máris alaposan megnyírbálódott. Igaz, hogy a bizottság a város számvetéséhez képest meglehetősen laikus tagokból, ügyvédeköl, földmiveseköl állott. A költségvetés különben most a tanács kezelése alatt áll, mely felsőbb tárgyalásra a közgyűlés elé fogja utalni véleménye elterjesztésével. A pótaadó — ennyi tortura után — a legnagyobb valószínűség szerint 84% lesz, vagyis semmivel sem több, mint az idén. Sőt az a halvány remény is felcsimálk, hogy kevesebb lesz a tavalyinál. Ennek a nagy vívmányok sorsa azonban a város jól megokolat haladására való tekintettel nagyon kétes. A pótaadó súlyát az iskoláink fenntartása adja. A polgármester pótaadóterhein k konyítésére terve vette, hogy a kültekken építendő két iskolát az állam nyakába varja. Bravo!

A Szeggyár-dűlőben épülőfélben levő munkástelep régóta huzódó rendezése érdekes megvitás alatt áll. Egy lapársunkban Stix aláírásai támadás jelent meg a polgármester ellen, akit a cikkíró azzal vádol, hogy Telep utcarendezésében a polgármester nem jár el akkora ügyesséttel, amekkora elvárható volna.

Információink szerint a támadás teljesen indokolatlannak bizonyult. A polgármester, aki a telep lakosainak ügyét, régebben mint *ügyvéd* képviselte, most azonban, mint *polgármester* a város szabályrendelete értelmében az ügybe nem avatkozhatik. Annak elintézését rábizta a helyettes polgármesterre, aki eljárt a dologban, az utcarendezés azonban a telep lakosainak tartózkodó magatartása révén kivitethetetlen bizonyult. A város közgyűlése ugyanis azt kívánja, hogy az utcarendezési költségekhez a lakosok 48 ezer koronával járuljanak hozzá, ezeket a költségeket azonban a lakosok nem voltak hajlandók viselni. Ez az oka az utca rendezetlenségének és nem gármester — felelőkenysége.

A Deák Ferenc-utcai iskola építésére beértek az ajánlatok. Két ajánlat között kell választani, mint amelyek az összes ajánlatok közt a legelőnyösebbeknek látszanak, Say Ferenc, helybeli Veil Dezső bpesti cég ajánlata közt. Veil Dezső esetleg néhány koronával olcsóbb, mi azonban Sayé mellett kardoskodunk. Say a *mi* emberünk és a *mi* embereinket fogja foglalkoztatni. A *mi* szempontjainkat hát csak meg fogjuk becsülni!

Utazási könyvek, Bäderek, stb. nagy válasszéban kaphatók Klökner Péter udvari könyvkereskedésében Székesfehérvárott.

Vigyázz! Folyó hó 16-án és 17-én lövőgyakorlatot rendez Zámoly község határában a 12 dzsidas ezred.

Bossu. Wittmann Mihály, Hercegfalvához tartozó daruhegyi lakos e hó 2-án a baracskai korcsmából Gallai Frenccet kidobta. Gallai megvárta, míg Wittmann eltávozik és az utcán egy löccsel leütötte.

Fisterné gyűrti. Fister Ferencné Öreg-utcai lakos feljelentést tett a rendőrségen, hogy múlt hó 12-én a nappali órákban ismeretlen tettes egy arany karika és egy bordóköves arany gyűrűjét 26 kor. értékben ellopta.

Amazonok. Kubecz Imréné és Takács Imréné Sárbovárdhoz tartozó Ötvenkilenc pusztai lakosok állandóan vizsalyban éltek egymással a gyerekek miatt. Ennek következtében ütötték, csipték, karmolták egymást, cibálták egymás haját, sőt harapták is egymást míg csak szét nem választották. Ekkorra azonban mindketten súlyos sérüléseket szenvedtek.

Baj. Baracs községhez tartozó Baracs-kis-szentmiklóson Csurgai Kiss Ferenc több ottani legény társaságában mulatott. Mikor fizetésre került a sor, Kiss rémülten vette észre, hogy a tárcája a benne levő pénzzel együtt eltűnt.

Hirtelen halál. Raab Gábor pécsi lakos 45 éves kereskedelmi utazó f. hó 2-án délután városunkba érkezett s a Fekete Sas szállodában hirtelen összeesett és meghalt. Raab Gábor beteges ember volt s ezt igazolják a zsebében talált különféle gyógyszerek. A halált szívizületlenség okozta.

Derek leánya. Özv. Németh Józsefné váli lakost fogadott leánya, Vajda Józsefné kifosztotta. Az ellopott holmit Vajdáné a közeli akácba rejtette el, ahol a nyomozó csendőrök meg is találták s Vajdáné ellen az eljárást megindították.

Czédula a bírósághoz. Czédula György és Halász András sárosdi lakosok együtt mentek a rétre gyűjteni. — Gyűjtés közben a két legény valami felett összeszóalkozott s a kezükben levő gereblyékkel egymásnak mentek. Halász ügylátszik ügyesebb legény volt mint ellenfele, mert a nála levő gereblyével úgy találta Czédulát fejbe vágni, hogy Czédula még mielőtt a kölcsönt viszonozhatta volna, eszméletlenül összeesett.

Baj az uton. Báró Herzog Mór budapesti Váci-körút 32. sz. alatti lakos bejelentette a rendőrségen, hogy sofőrje Balatonszentgyörgyről Budapestre menet az uton 3 drb. gumi kerékköpenyt elvesztett. A megtaláló jelentkeztek a rendőrségen, ahol illő jutalomban részesül.

Móri dolgok. Stróbl Márton 39 éves móri lakost egyik este két legény, Kállók Márton és Pachál Ferenc megszorították és alaposan elrakták. Súlyos sebesüléseket szenvedett.

Stolzenberger István, móri éjjeli őr hivatalos éjjeli kötelességének teljesítésekor segélykiáltásokat hallott. Sietett a hangok irányába s meglepetve látta, hogy Policzer József legény apját, Policzer Györgyöt fojtogatja. Az éjjeli őr segíteni próbált, azonban a legény őt is kezelés alá vette. A dolog folytatása a bíróság előtt lesz.

Hej Seregélyes! Seregély sen egy ház építése alkalmából Jung Ferencné olyas valamit talált Csikos Sándornak mondani, ami annak nem tetszett. Csikos Sándor nagyszabásu haragjában felkapott egy téglát és azt úgy vágta Jung Ferencné fejéhez, hogy az súlyos sebesülést szenvedett.

Légszekerények, gyermekágyak, kocsik és vasbutorok valamint takaréktűzhelyek nagy választékban állandóan raktáron Márkus Simon Fia cégnél Jókai-utca 16.

Szerkesztői üzenet

K. I. Budapest. Köszönjük. A szerencsének ezután is örülni fogunk. A gazdasági érdekeket elsősorban szereljük felolvasni.

Magyaralmás. Aláasan köszönjük. Hát a földbértő szövetkezet és a gabonarakár?

Cs. Récalmás. „Ébredj álmaidból, ébredj Árpád fia.” Csurgólak. Hogy volt a zászlószentelési ünnepség?

Á. I. Isztimér. Tanítóknak, akik hozzánk közel állnak s akiknek szolgálataira a tudósítások révén számítunk, évi 8 koronáért adjuk a lapot. Sőt a rendes tudósítóknak olcsóbban is.

Ujabb rendszerű kocsik!

HIRTLING PÁL

KOCSIGYÁRTÓ

Üzlet: Tolnai-utca 16. Székesfehérvár Raktár: Simor-utca 35

Raktáron tartok minden fajtájú kész ruganyos kocsit, kész korbákat, kerekeket és a hozzá tartozó farészeket.

A n. é. közönség b. figyelmébe ajánlom kocsifényező és nyerges — — — műhelyemet. — — —

A kocsigyártáshoz tartozó összes javításokat jutányosan s gyorsan eszékölöm.

ZILZER MANÓ

férfi-, fiu- és gyermekruhák raktára Székesfehérvár, Szőgyény-Marich-utca.

Állandóan nagy raktáron mindenféle

férfi-, fiu- és gyermekruhák

ugyszintén

papi öltönyök,

Ferenc József-kabát,

köpenyek (havelok)

bőr kabátok, utazó bundák,

raglán-felöltők, kabátok.

KOVALD PÉTER ÉS FIA

cs. és kir. szab. kelme- és szőrmefestő, vegytisztító és gőzmosó-gyár Budapest, VII., Szövetség-utca 37. szám.

megbízói kényelmét szem előtt tartva elhatározta, hogy minden tekintélyes vidéki városban képviselőket létesít és ezáltal módot nyújt a nagyérdemű közönségnek arra, hogy cégét — a csomagolás és postaköltségek mellőzésével — közvetlenül felkereshesse

Falvay Ferenc Székesfehérvár, Kossuth-utca sarok

vette át a képviselőt és a gyár rendes áraiban vállalja az uri-, női- és gyermek-öltönyök, dzszió és butorzövelek, függönyök, kézimunkák, szőnyegek, csipke- és vég-árúk, szőrmék sibiék vegytisztítását és festését.

Ugyszintén ágytollak tisztítását és fehérneműk mosását is.

A nagyérdemű közönséget biztosítva kifogástalan munkájáról és mindenkor méltányos áraitól, szives jóindulatába és figyelmébe ajánlja a képviselőt és számos megbízást kér

Kovald Péter és fia cég.

Tisztasága 30.000 koronával szavatoltatik.

Schicht szarvasszappana a legjobb

Schicht szarvas jegyű szappanát rendkívül, kitűnő tulajdonságainál fogva előnyösen használhatjuk minden elgondolható mosási célra: személyes használatra, legfinomabb és áruva, fehér és színes vászoneműk mosására, konyhadények, bútorok, szőnyegek, háziállatok tisztítására stb. stb. A legjobb kiválasztott nyeraanyagokból lesz előállítva.

Nyomatott az Egyházmegyei Könyvnyomdában Székesfehérvárott.